

[J. K. Hansen]

På linje med de udtalelser, som finansministeren kommer med her, mener jeg også, at vi skal have en fornuftig personalepolitik, og så tilkommer der efter vor mening helt naturligt alle offentligt ansatte på offentlige institutioner og virksomheder en reel kantinebetjening ganske på lige fod med, hvad man får i en række større private virksomheder, som finansministeren jo må have et godt kendskab til.

Henning Andersen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke medvirke til dette lovforslag, og det er der selvfølgelig flere grunde til. Jeg skal her blot nævne, at det for det første overhovedet ikke er i trit med den udvikling, der foregår herhjemme. For det andet nævner hr. Kim Behnke og medforslagsstillerne bl.a., at der bruges milliarder på dette område, og det er ikke korrekt. Finansministeren har lige oplyst, hvad forholdet er med hensyn til de 70 mio. kr., der er nævnt i motiveringen for lovforslaget. Det er jo ikke sådan, at der stilles ekstra penge til rådighed.

For det tredje, og det er måske det væsentligste: Vi er inde i nogle år, hvor vi i den offentlige sektor stille og roligt reducerer antallet af ansatte i den offentlige sektor i både kommuner, amter og stat, fornuftigvis, hvilket jeg også har forstået at Fremskridtspartiet gerne vil være med til.

Og så vil jeg godt sige, at når man ser på den offentlige sektor, er vi i Det Konservative Folkeparti tilhængere af også på dette område at føre en ordentlig og rimelig god personalepolitik. Det er også ret væsentligt at sige i denne henseende.

Vi afviser lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I forbindelse med revisionen af dette forslag, så det kunne blive genfremsat stort set uændret i forhold til sidste år, var jeg meget opmærksom på, at der, da forslaget blev behandlet sidste gang, også var en bemærkning om, at man ikke kan påstå, at der er tale om milliarder. Dengang var jeg ikke forberedt på spørgsmålet her i salen; det er jeg så til gengæld denne gang.

Tager man Berlingske Tidende fra 6. december 1989, er der en opgørelse, der siger, at alene i primærkommunerne er der tale om 300 mio. kr. i direkte kantinetilskud. Staten har, jf. Jyl-

lands-Postens artikel, som jeg også har refereret til, $70 + 70 = 140$ mio. kr. Men ved opgørelsen af statens udgifter i Jyllands-Posten og i Finansministeriet glemmer man, at vi også mener, at forslaget i denne forbindelse skal gælde Danmarks Radio og TV 2, A/S Storebæltsforbindelsen, DONG, de forskellige boligselskaber, for den sags skyld Folketinget her, DSB, Post- og Telegrafvæsenet, telefonselskaberne, Københavns Lufthavn osv. osv.

Dertil kommer, at der ud over den egentlige kantinedrift jo også foregår en lang række møder, hvor der bliver serveret kaffe og kage osv. Endelig udbetales der jo, ikke mindst i kommunerne og i amtskommunerne, en lang række honorarer, diæter, godtgørelser osv.

F.eks. kunne man i Århus Stiftstidende den 29. juli 1990 læse en opgørelse over noget, der måske ikke direkte har med det her at gøre, men alligevel er indeholdt i vores beregning, når vi påstår, at der er tale om milliarder af kroner. Det er, at for Århus Amts vedkommende koster det, at samtlige medarbejdere har fri frokostpause, 100 mio. kr. alene i Århus Amt. Og der er 14 amtskommuner, så tager vi den umiddelbart korte beregning, er det alene dér 1,4 mia. kr. plus alle de andre ting.

Så der er desværre tale om milliarder.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan ikke støtte lovforslaget, og i øvrigt vil jeg også gerne sige, at jeg aldrig rigtig har kunnet tage del i den kritik, der har været på grund af, at man fører en ordentlig personalepolitik. Jeg mener, det er en forudsætning for, at vi kan stille nogle store krav til vores medarbejdere, at vi har en ordentlig personalepolitik. Og har vi det, så kan vi også stille store krav. Vi må vel også sige, at det jo netop er det, vi taler meget om i denne tid: Der skal stilles større og større krav også til den offentlige sektor. Som følge deraf må vi også være villige til at acceptere, at der føres en fornuftig personalepolitik.

Jes Lunde (SF):

Fremskridtspartiet føler sig ikke sikkert på, at finansministerens kantinecirkulære er stramt nok, så nu vil man sikre sig, at der ikke er et eneste kaffefilter, der smutter uden om reglerne. Blandt de ting, som man absolut ikke må købe for offentlige midler, kan nævnes opvaskemidler, karklude, kopper, tallerkener og be-